

ת"פ 25503/11 - מדינת ישראל נגד אדי נבוاني

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 18-11-25503 מדינת ישראל נ' נבוاني
תיק חיזוני מס' תיק חיזוני
בפני כבוד השופט אביגיל זכירה
מדינת ישראל מאשימה
נגד אדי נבוاني
נאם **הכרעת דין**

מצאות המשפט הריני לציין בפתח הכרעת הדין כי מצאתி לזכות את הנאשם מחמת הספק.

בigin האירוע נשוא כתוב האישום נשלחה לנאם הודעת תשלום קנס.

шибחר הנאשם להישפט הוגש כנגדו כתוב אישום ביום 18.11.12.

בכתב האישום נתען כי ביום 17.3.22 בשעה 19:06 לערך הושלכה פסולת מחלון רכב שהיא מוחזק באותה עת על ידי הנאשם אל עבר הכבש.

בכך עבר הנאשם על פי הטענה עבירה של השלת פסולת ברשות הרבים לפי סעיפים 2, 4 ו- 13 (ב) לחוק שמירת הניקיון, התשם"ד והתקנות שהוצאו מכוחו.

ה הנאשם כפר במינויו לו והתייחס נקבע לשמיית ראיות.

mutum המאשימה העיד נאמן הניקיון שלו בסיס דיוקנו נרשם הד"ח (ת/1) - מר מרון גת.

mutum הנאשם העיד **ה הנאשם בעצמו**.

לאחר שמיית הראיות והסיקומיים נתנו הצדדים הסכמתם לכך שהכרעת הדין תינתן ותשלח בדואר.

כאמור לאחר שמיית העדים ובוחינת המוצגים שהציגה המאשימה, לא מצאתி כי עליה בידה לעמוד בנטול ההוכחה המוטל עליה וברף הדורש להוכיח אשמתו של הנאשם.

עד mutum המאשימה הסביר את אופן ביצוע הדיוקן על העבירות לפי בעבר היו פתקאות שהיא צריכה למלא ולשלוח בדואר וכיום הדבר נעשה באמצעות אפליקציה שמקליטה הודעה קולית ולאחריה מלאים נתונים הד"ח מקווין.

עוד הסביר כי בשלב مليוי הד"ח המקווין לעיתים הוא מוסיף פרטים שלא נרשמו בדיוקן המקורי. ביחסaira לארוע נשוא כתוב

עמוד 1

האישור כי אירוע היה ב- 17/3/2018 אר הדוח המוקoon מולא ב- 18/4/2018.

הדיוח הקולי לא הוזג במעמד הדיון ולא הונח הסבר מפני העד מודיע הדוח המוקoon מולא בשלב כה מאוחר. העד בהגנותו אישר כי אינו זכר את המקרה הספציפי ואני יודע לומר מתי הוקלדו על ידו הנתונים ביחס למועד ביצוע העבירה.

חשוב לציין כי נאמן הניקיון עשה רשות טוב בחקירהו בכל הנוגע לעצם האחריות שנטל על עצמו והשיטה בה הוא נוקט בעת דוח על עבירות וכי"ב.

ואולם, מנגנון הדיוח שלآخر מכן ואופן הצגת הראיות בבית המשפט הוא שמעורר קושיabis שם לב לכך שמדובר בהילך בעל אופי פלילי. כבר הובעה ביקורת בפסיקת בית המשפט השונים בעבר על מנגנון הדיוח והביקורת שמתנהל אודוט עבירות מסווג זה וכשלים שונים בהצגת הנתונים לבתי המשפט במסגרת ההליכים.

הרואה שהוגשה בעניינו של הנאשם דוח שעלה פי הרשות בו מולא בחודש אפריל 2018 דהינו למעטה משנה לאחר התאונה. גם שב"כ המאשימה טענה כי מדובר בתאריך הדפסה בלבד הרי שלא עלה בידה להציג תאריך אחר על גבי אותו דוח שילמד על מועד עריכתו למעט התאריך הנ"ל.

עוד ניתן כי דוח זה איננו חתום על ידי נאמן הניקיון, שכאורה ראה את העבירה בעת ביצועה, אלא הוא מסמן על דיוח קולי שעשה נאמן הניקיון במועד ביצוע העבירה.

הדיוח הקולי לא הוזג ולא ניתן לדעת מה הוקלט בו בזמן אמת ומה התווסף לו לאחר מכן.

ממילא לא ניתן לדעת מה מהפרטים הרשומים בדוח נוספו על ידי נאמן הניקיון בדיעד ולא במעמד ביצוע העבירה ונאמן הניקיון בהגנותו אישר זאת בחקירהו.

גם הדיוח המוקoon אינו חתום בחתימה אלקטרוני או אחרית ולא ניתן ללמידה ממנו מה נרשם בזמן אמת ומה הושלם במועד אחר, גם הוא אינו ידוע.

אי הבבירות ביחס לראייה שהוצגה, מועד עריכתה השונים למול מועד אירוע הנטען, אי קיומו של התיעוד המקורי והטוב ביותר ביחס לאיום, בשילוב הנתון כי העד מטעם המאשימה הודה בהגנותו כי אינו זכר את המקרה הספציפי מוביל לקביעה כי אין די ראיות להורות על הרשות הנאשם ולביקעה כי לא עלה בידי המאשימה בנסיבות העניין לעמוד בנintel ההוכחה המוטל עליה.

לענין גרסת הנאשם:

ה הנאשם אמר כפר במיחס לו וטען כי הוא אינו מעשן ואני משליך פסולת וכי הוא עצמו נאמן דיווח לעניין עבירות תנואה וצין כי רק הוא נהוג ברכב.

ציוון כי לא מצאתי להידרש לסוגיות חזקת הבעלות ברכב - שכלל אינה מוכחת על ידי הנאשם - מאחר והמחלוקה אינה נוגעת לזהות הנаг או הבעלים אלא יורדת לשורשן של הראיות שהוצעו מטעם המאשימה שכאמור אין בהן די.

בנסיבות אלה כאמור מצאתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

המציאות תמציא את הכרעת הדין לצדים ותסגור את התקיק.

ניתנה היום, ה' כסלו תש"פ, 30 דצמבר 2019, בהעדר
הצדדים.